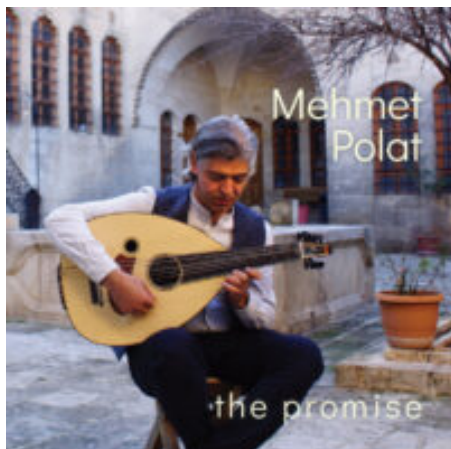

Mehmet Polat – *The Promise*

Schrijver: **Marius Roeting** | Categorie: **Recensies** | 21 oktober 2020

The Promise

(Aftab records MP39 / distributie Xango Music distribution)

Mehmet Polat is een oud speler die met zijn nieuwe album *The Promise* zijn muzikale vleugels weer verder uitslaat. Het gehele album ademt een jazzy sfeertje. Dat begint al gelijk met opener *Firefighters* met effectief, essentieel en dus hoogstaand percussie- en drumwerk door Joan Terol Amigo en baswerk door Daniel van Huffelen. Als alle jazzensembles zo zouden klinken werd ik gelijk liefhebber.

Polat speelt in wisselende samenstelling – een of twee per track – samen met negen gastmuzikanten. Een groot en divers arsenaal aan percussie, bas, klarinet, ney en kamancha zijn de instrumenten, aangevuld op *Being the voice* met vocalen van Shwan Sulaiman. Slechts twee tracks – *Nothing is yours* en *Symbolizations* – worden solo vertolkt op de oud, al gebruikt Polat in het laatste nummer zijn voetpedalen met effecten.

Ook in de meer traditionele tunes als *Pathfinder* improviseert Polat er lustig op los. Toch blijft Polat nauw verbonden met tradities, ondanks de vele vrijheden en interpretaties. De composities zijn allen eigen werk, maar wel gebaseerd op bestaande ritmen en schema's, zoals het opmerkelijke *Permission*. Onderliggend is een Perzische makam met een bulerias of wel flamenco ritme.

Met zijn speelse manier en benadering van muziek voor en met de oud slecht Polat wegen die anders versperd zouden blijven.